



ת"פ 68458/06/21 - מדינת ישראל נגד חאלד אבו כף (עציר)

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 68458-06-21 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 441977/2021

לפני סגן הנשיא, כב' השופט אבשלום מאושר
מאשימה
נגד
נאשמים

1. חאלד אבו כף (עציר) באמצעות עו"ד חיים אומסי.
2. אחמד אבו כף (עציר) באמצעות עו"ד מוטי יוסף.

החלטה

בפני עתירת ב"כ הנאשמים לגילוי ראיה חסויה לפני סעיף 45 לפקודת הראיות, התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות).

מבוא

כנגד הנאשמים (להלן: הנאשמים/ העותרים) הוגש כתב אישום שבו מיוחסות להם העבירות הבאות:

נאשם 1

אישום 1:

פריצה לרכב בכוונה לגנוב- עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

גניבת רכב- עבירה לפי סעיף 413ב לחוק, יחד עם סעיף 25 לחוק ועם סעיף 29(א) לחוק.

הפרעת שוטר במילוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

זיוף סימני זיהוי של רכב- עבירה לפי סעיף 413ט לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

החזקת כלי פריצה לרכב- עבירה לפי סעיף 413ז לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.



חבלה במזיד ברכב- עבירה לפי סעיף 413 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

החזקת נכס חשוד כגנוב- עבירה לפי סעיף 413 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

אישום 2:

קבלת רכב או חלקי רכב גנובים- עבירה לפי סעיף 413 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

נאשם 2

אישום 1:

פריצה לרכב בכוונה לגנוב- עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

חבלה במזיד ברכב- עבירה לפי סעיף 413 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

החזקת כלי פריצה לרכב- עבירה לפי סעיף 413 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

אישום 2:

קבלת רכב או חלקי רכב גנובים- עבירה לפי סעיף 413 לחוק, יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

לפי **חלקו הכללי** של כתב האישום, בין התאריכים 26.5.21 ועד 27.5.21, בשעה שאינה ידועה למאשימה, ברח' עיט 18 בלהבים, נגנב רכב מסוג מזדה cx5 ל"ז 5149354 (להלן: רכב הסיאט), וכי במועד הרלוונטי לכתב האישום החנה אחד בשם שמעון דהן את רכבו, רכב מסוג טויוטה, ל"ז 93-132-81 (להלן: הטויוטה) בחנייה הסמוכה לאולם החתונות ארבע העונות שבסמוך לקיבוץ ברור חיל (להלן: החניון).

בנוסף, עולה מחלקו הכללי של כתב האישום כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היה אחד בשם יונתן קופל הבעלים של רכב מסוג סיאט, ל"ז 5149354 (להלן: רכב הסיאט), וכי במועד הרלוונטי לכתב האישום החנה אחד בשם שמעון דהן את רכבו, רכב מסוג טויוטה, ל"ז 93-132-81 (להלן: הטויוטה) בחנייה הסמוכה לאולם החתונות ארבע העונות שבסמוך לקיבוץ ברור חיל (להלן: החניון).

זאת ועוד, במועד הרלוונטי לכתב האישום, החזיקו הנאשמים ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: האחר) מחשב מסוג 'לנובו' ומכשיר דיאגנוסטיקה המחובר בין המחשב הנייד לבין מחשב הרכב (להלן: המחשב) וכן במכשיר משבש תדרים מסוג LOJACK JAMMER N- 12 (להלן: משבש התדרים).

לפי עובדות האישום הראשון לכתב האישום, ביום 16.6.21, בשעה 21:00 לערך, הגיעו הנאשמים והאחר ברכב המאזדה מכיוון כביש 232 לחניית הרכבים שסמוכה לאולם האירועים 'ארבע העונות' שבקיבוץ ברור חיל. הנאשמים והאחר ירדו מרכב המאזדה והתפרצו לרכב הטויוטה בכוונה לבצע גניבה או פשע, בכך ששברו את שמשות חלון הנהג, פתחו את דלת הנהג והרימו את מכסה המנוע.

במעשים אלו, הרסו הנאשמים בצוותא חדא עם האחר את שמשות חלון הנהג בכך שניפצו אותה.

עמוד 2



בהמשך, נכנס הנאשם 2 לרכב, ישב במושב הנהג, חיבר את המחשב עם הכבל הייעודי למחשב הרכב והניע את הרכב. בזמן זה, עמדו נאשם 1 והאחר מחוץ לרכב הטיוטה והרימו את מכסה המנוע שלו, תוך שהם מניחים על מכסה המנוע את משבש התדרים.

במעמד זה, הגיעו למקום השוטר עופר כהן (להלן: עופר), השוטר ויטלי אשורוב (להלן: ויטלי), השוטר דניאל לנקרי (להלן: דניאל) והשוטר איגור רדיונוב (להלן: איגור).

הנאשמים הבחינו ברכבו של השוטר עופר ואז פתח הנאשם 2 את דלת הנהג והנאשמים החלו לרוץ לעבר רכב המאזדה, כשהשוטר עופר יוצא מרכבו בריצה, דולק אחריהם וצועק 'משטרה, עצרו'.

במעמד זה, הגיע הנאשם 1 לרכב המאזדה, עלה לרכב שבו ישב האחר במושב הנהג והרכב החל בנסיעה לכיוון הקיבוץ.

השוטר עופר אחז בנאשם 2 בטרם זה הצליח לעלות לרכב המאזדה והפילו ארצה. הנאשם 2 ניסה לקום, אך השוטר עופר אחז בידיו, תוך שהנאשם בועט בו ברגליו ומנסה להשתחרר מאחיזתו.

במעמד זה, צעק השוטר עופר לעבר הנאשם 2 'משטרה אתה עצור אל תתנגד', תוך שהוא נאבק עמו, אך הנאשם 2 המשיך להתפרע ולהתנגד למעצרו.

הנאשם 2 חדל ממעשיו רק לאחר ששלושת השוטרים הנוספים סייעו לשוטר עופר לאזוק אותו.

בינתיים רכב המאזדה נמלט לכיוון הקיבוץ, נכנס לדרך עפר, תוך שהוא נוסע לכיוון כללי דרום מזרח, והשוטרים דלקו אחריו. רכב המאזדה שקע בשטח בוצי ולא יכל להמשיך בנסיעתו, או אז נטשו נאשם 1 והאחר את רכב המאזדה והותירו את מנוע הרכב דולק.

במעמד זה, המשיך הנאשם 1 במנוסתו במשך כ- 30 דקות עד שהגיע לכביש 40.

הנאשם 1 חצה את שני נתיבי הנסיעה המובילים דרומה ובשטח שבין נתיבי הנסיעה נכנס לאי תנועה, טיפס על עץ ונתפס על ידי השוטרים.

בנסיבות אלו, זייפו הנאשמים והאחר בצוותא חדא את סימני הזיהוי של רכב המאזדה בכך שהתקינו בחלקו הקדמי לוחית זיהוי מזויפת שמספרה 54-949-57 ובחלקו האחורי לוחית זיהוי שמספרה 54-493-51 השייכת לרכב הסיאט, וכן החזיקו במחזיק הכוסות שבחלקו הקדמי של הרכב מדבקות עם ספרות שניתנות להדבקה על לוחיות הזיהוי של הרכב.

בנסיבות אלו, החזיקו הנאשמים והאחר במושב האחורי של רכב המאזדה תיק בד בצבע ירוק-שחור עם הכיתוב Makita ובו מכשירים רבים המשמשים לשם פריצה לרכב, מבלי שהיה להם הסבר סביר לכך, ובכלל זה: מכשיר חיתוך אבזרבי, פטיש 1500 גרם, 2 מפתחות צינורות, 2 מגזרי מתכת, מכפתי פטנט, זוג מספרי פח, 3 מכפתיים ו- 6 מברגים.

בנסיבות אלו, החזיקו הנאשמים והאחר במושב האחורי של רכב המאזדה תיק שחור הנושא את הכיתוב Discover בכתום ובו 6 יחידות של מחשבי רכב השייכים לרכבים של חב' 'קיה', 'יונדאי' ו'טויוטה', לגביהם יש חשד סביר שהם גנובים ושלא נרכשו או הוחזקו כדין.

בנסיבות אלו, ניסו הנאשמים והאחר לגנוב בצוותא חדא את רכב הטיוטה מהחניון.

עמוד 3



במעשיו של הנאשם 2, הפריע הנאשם 2 לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם כחוק והשתמש בכוח כדי להכשיל מעצר חוקי.

במעשיו של הנאשם 1, הפריע הנאשם 1 לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם כחוק.

לפי עובדות האישום השני לכתב האישום, בין התאריכים 26-27.5.21 ועד 16.6.21, במקום ובשעה שאינם ידועים למאשימה, קיבלו הנאשמים ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה את רכב המאזדה, בידעם שהרכב הושג בעבירה, או נטלו בעצמם או על ידי אחר או יחד עם אחר את השליטה ברכב המאזדה.

ביום 29.11.21 התקיים דיון במעמד הצדדים בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות. ולאחר מכן, התקיים דיון במעמד צד אחד, בנוכחות קצין המודיעין, ב"כ המאשימה, ועוקבים 764, 713 ונערך פרוטוקול חסוי אשר יתועד במערכת ה"נט" כ"חסוי".

טיעוני הצדדים

ב"כ העותרים טוענים בבקשתם שהעותרים הופללו על ידי מי שהיה המח המתכנן אשר טמן להם פח שלא בידיעתם. לטענתם, הם למדים על כך מהפרפרזה שממנה עולה כי המידע אינו נוגע לעותרים אלא לרכב מסוג מזדה מ"ר 5149354 שאינו מוזכר בכתב האישום. עוד הוסיפו העותרים כי אין תיעוד מצולם של ביצוע העבירות, וכי ככל שישנו- הוא חסר ו/או לא מגלה דבר.

לטענתם, בחומר החסוי יש מידע מהותי בנוגע לשאלה למי שייך רכב המאזדה שמוזכר בפרפרזה, מהי זהות הנוהג בו, מי בעליו, האם נגנב, האם העותרים נראו על ידי המודיע ברכב המאזדה, האם המודיע היה מעורב או קשור למי מהעותרים ו/או מי מטעמם ועוד.

לשיטתם, יש לחשיפת המידע שנחסה מידי ההגנה, כמו גם לחשיפת זהות מוסרי הידיעה, משמעות מכרעת להגנתם של העותרים ויש בהם פוטנציאל זיכוי, מכיוון שמדובר בפרטים מוכמנים שרק מי שנכח במקום או בקרבת המקום יכול היה למסרם.

עוד לטענתם, מוסר הידיעה יכול להצביע על זהותם של העדים הישירים למה שהתרחש, אשר עשויים להוות עדי הגנה מטעם העותר, ככל שבית המשפט יורה על הסרת החיסיון.

לאור האמור לעיל, עותרים העותרים להסרת החיסיון שהוטל בתיק ולגילוי מלא של הראיות, ובכלל זה: זהות מוסר או מוסרי ידיעה מס' 21-1143-299, לרבות שעת מסירת המידע, מספר המקורות שמסרו מידע בנוגע לתיק וזהותם, כלל חומר החקירה שבסעיפים 1-7 בתעודת החיסיון, כל מידע אחר ישיר/ עקיף הנובע מידיעות אלו או כרוך בהן ויכול לסייע במישרין או בעקיפין להגנתו של הנאשם, וכן לעיין במלוא החומר החסוי המצוי בידי התביעה ולראות אם יש בו כדי לסייע לעותר בהגנתו במישרין או בעקיפין ולחשוף האם מדובר במודיע.



ב"כ המשיבה התנגד לבקשה בטענה שאין בחשיפת המקור רלוונטיות של ממש להגנת הנאשם. לטענת המשיבה, מדובר במסע דיג, הא ותו לא. זאת ועוד, הוצא חסיון על מספר דוחות פעולה, בהם גם הידיעה המבוקשת, כאשר החסיון הוא על זהות המקור.

באשר לטענה שהמקור היה המח המתכנן, טענה ב"כ המשיבה כי שלא ברור על מה אמירה זו נסמכת וכי היא אינה מספיקה לחשיפת זהותו של המקור.

באשר לרכב מ"ר 5149354, טענה המשיבה שהוא מופיע בכתב האישום- הוא הרכב שבו נסעו הנאשמים ואשר באמצעותו ביצעו את העבירות נשוא כתב האישום.

באשר לתיעוד המצולם, טענה המשיבה כי התיעוד המלא חוסה תחת תעודת חסיון וכי תיעוד ערוך נמסר לב"כ הנאשמים.

לשיטת המשיבה, חשיפת כל המבוקש בעתירה לא יועיל להגנת הנאשמים מכיוון שכתב האישום מבוסס על ראיות רבות וטובות. הראיות בתיק מבוססות על סרטון ודו"ח פעולה של היחידה האווירית ובו ניתן לראות את תנועת רכב המאזדה שבו נסעו הנאשמים עד להגעתו לחניית האולם, את התנהלות הנאשמים בסמוך לרכב הטויוטה שאותו ניסו לגנוב, את תפיסתו של הנאשם 2 בכף תוך ניסיונו לעלות לרכב המאזדה ואת שלב המרדף אחר הרכב, שקיעתו בבוץ

ותפיסתו של הנאשם 1.

לאור האמור לעיל, עתרה המשיבה לדחות את העתירה על הסף.

לחילופין, התבקש לקבוע דיון בעתירה בנוכחות קצין המודיעין.

דין והכרעה

בסעיף 45 לפקודת הראיות שכותרתו 'חסיון לטובת הציבור', נקבע כדלקמן:

"45. (א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על הענין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם."

בע"פ 7984/18 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.19) (להלן: עניין פלוני) ציין בית המשפט העליון כי:

"לפי הסעיף, אין המדינה חייבת למסור את הראיה החסויה בהליך פלילי, אלא אם



מתקיים אחד משני תנאים: אחד, הראיה חיונית להגנת הנאשם. שני, הראיה עשויה להועיל להגנתו, גם אם אינה חיונית לה, ומידת התועלת הטמונה בה עולה על מידת הפגיעה בענין הציבורי שעליו מגן החסיון".

להבהרת העניין, הפנה בית המשפט העליון בענין פלוני גם לסעיף 46(א1) לפקודת הראיות, שעניינו בהחלטת בית המשפט בעתירה לגילוי ראיה. לפי הסעיף:

"ישקול בית המשפט, בין השאר, את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדין, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט..."

כלומר, השאלה אם הראיות כשלעצמן חיוניות להגנת הנאשם צריכה להיבחן תוך בחינת הערך המוסף שלהן, על רקע הראיות הגלויות וביחס לגדר המחלוקת הספציפית.

בב"ש 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(3) 739, 729 (1984) (להלן: עניין ליבני) הבהיר בית המשפט העליון את השוני בין ראיה "חיונית" לראיה "מועילה" במסגרת סעיף 44 לפקודת הראיות, והדברים יפים גם לעניין סעיף 45 לפקודה. נפסק כי ראיה חיונית היא ראיה מרכזית ובעלת חשיבות מהותית לקביעת החפות או האשמה, ואילו ראיה בעלת תועלת אינה כה קריטית להגנת הנאשם, אך היא עדיין בעלת "משמעות מסוימת".

לגבי החלופה השנייה הקבועה בסעיף 45 לפקודת הראיות- חשיפת ראיה המועילה להגנת הנאשם, גם אם אינה חיונית לה, המפתח הוא איזון בין התועלת להגנה ומידתה ובין הענין הציבורי שלא לגלותה. ודוק, ביחס לראיה "חיונית" אין לבצע איזון בין השיקולים המתחרים, אלא יש להסיר את החסיון, וזאת בשונה מראיה מועילה.

עוד יצוין כי את הערכת מידת האפקטיביות של הראיה החסויה להגנת הנאשם במסגרת בחינה זו, יש לבחון לפי יריעת המחלוקת בין הצדדים. הבחינה מטבעה הינה פרטנית לגופו של תיק, יש לבחון את שדה המחלוקת שבין התביעה לבין הנאשם, ואת מיקומה של הראיה וחשיבותה היחסית בשדה זה, ולאזן את חשיבותה היחסית של אותה ראיה בהתייחס לקשת האפשרויות בין חשיבות אפסית לבין חיונית מרובה. משנקבע משקל זה יש להשוותו למשקל האינטרס הציבורי למנוע את החשיפה, אם הראשון עולה על השני, יש לצוות על הגילוי (בש"פ 1924/93 גרינברג נגד מדינת ישראל, פ"ד מז (4) 766-770, 771 (1993)).

מן הכלל אל הפרט

כנגד העותרים הוגש כתב אישום המייחס להם את העבירות שפורטו בפרק המבוא.



ביום 29.7.21 נחתמה תעודה בדבר ראיות חסויות מטעמי אינטרס ציבורי חשוב ע"י הממונה על החסיונות במשרד לביטחון פנים, עו"ד אהוד הלוי, מתוקף סמכותו לפי סעיף 45 לפקודת הראיות (להלן: תעודת החיסיון שסומנה א.מ/1), בגדרה הפכו לחסויים הפרטים שלהלן:

כל פרט או מידע שעניינם: השיטה, המקום, האמצעים ואופן הביצוע הטכני ששימשו בביצוע הקלטת השיחות במהלך החקירה בתיק זה, למעט מידע שמתייחס לתקינות מכשיר ההקלטה, לתקינות מדיית ההקלטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם.

כל פרט או מידע שעניינם: השיטה, המקום, האמצעים ואופן הביצוע הטכני ששימשו בביצוע ההקלטות וההסרקות במהלך חקירה זו, למעט מידע שמתייחס לתקינות מכשיר ההקלטה וההסרטה, לתקינות מדיית ההקלטה וההסרטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם.

כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את תכנון של חומר חקירה, כמפורט להלן:

1. מסמך המסומן י.ש 8 - במלואו.
2. דיסק המסומן 473/21 במלואו, למעט דיסק ערוך המסומן 473א'.
3. בדו"ח פעולה מיום 16.6.21 שנערך על ידי השוטר בני ארוך: בעמ' 2, בשורה 2- מילים 11-17.
4. בדו"ח פעולה מיום 16.6.21 שנערך על ידי השוטר ויטלי אשורוב: בשורה 3 מילה 14, בשורה 5 מילים 10-12, בשורה 9 מילים 1-4, בשורה 12 מילים 15-16 ובשורה 13 מילים 1-2.
5. בדו"ח פעולה מיום 16.6.21 שנערך על ידי השוטר דניאל לנקרי: בשורה 2 מילים 3-5, בשורה 5 מילים 4-7 ובשורה 7 מילים 10-13.
6. בדו"ח פעולה מיום 16.6.21 שנערך על ידי השוטר צביקה יעקובי: בשורה 1 מילים 1-7, 10, 13-14, ובשורה 2 מילים 1-9.
7. חומר חקירה המסומן י.ש 1, במלואו, למעט תמצית החומר המתועדת במסמך המסומן י.ש 2.

לפי תעודת החיסיון, גילוי מידע זה או מסירתו, יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב מכיוון שהם עלולים לסכן את שלומם של בני אדם, לפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה ולחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעולותיה.

עיינתי בכלל החומר אשר סומן על ידי א.מ/2 עד א.מ/9 אשר חלקם חסויים וחלקם לא חסויים, והגעתי לכלל מסקנה כי גילוי הראייה החסויה אין בה בכדי להועיל להגנת הנאשמים ולכן הבקשה נדחית.

למען תנוח דעתם של ב"כ הנאשמים אציין כי הטענה בדבר "מקור משטרתי אשר היה המח המתכנן ואשר טמן פח לעותרים שלא בידעתם" אין במה להיאחז שכן אין המדובר במקור.



לעניין תיעוד הצילום החסר, לאחר שבית משפט צפה בדיסק המלא, הרי שגילוי התיעוד החסוי אין בו בכדי לסייע להגנת הנאשמים שכן החיסיון קשור לשיטה, ואופן הביצוע ויש בכך בכדי לפגוע בשיטות העבודה ודרכי פעולה לכן הבקשה נדחית.

לעניין הטענה בדבר רכב מ.ר. 5149354 האמור בסעיף 2 בחלק הכללי לכתב האישום הרי שהטענה כי לכאורה אינו נוגע לנאשמים העניין יוכל להתברר במסגרת מועד ההוכחות.

החיסיון כולל הבקשה למסור את המקור אין בו בכדי לפגוע בהגנת הנאשמים ועל כן הבקשה נדחית.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ובחנתי את החומר החסוי על פי אמות המידה הנדרשות, אין מקום לקבל את העתירה והיא נדחית מכיוון אין בחומר החסוי בכדי לסייע להגנה.

מנגד, קיים אינטרס ציבורי חשוב של אי חשיפת זהות האדם שמסר למשטרה מידע ואי חשיפת שיטות העבודה ודרכי הפעולה של המשטרה, דבר שיפגע ביעילות פעולותיה.

לאחר ששקלתי מחד את האינטרס הציבורי, כפי שפורט לעיל, ולאחר שבחנתי מאידך את הראיות החסויות בראי ההגנה, לא מצאתי שיש פגיעה בהגנת העותרים, שכן מדובר בסיוע אפסי. על כן, לא מצאתי לנכון להורות כמבוקש.

סוף דבר

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ובחנתי את החומר החסוי על פי אמות המידה הנדרשות אין מקום לקבל את העתירה, והיא נדחית.

המזכירות תמציא בדחיפות העתק מהחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ב, 02 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.